

Forfatter: Pram, Christen Henriksen

Titel: BREV TIL: von Warnstedt, Hans Wilhelm FRA: Pram, Christen Henriksen (1783-02-13)

Citation: Pram, Christen Henriksen: "BREV TIL: von Warnstedt, Hans Wilhelm FRA: Pram, Christen Henriksen (1783-02-13)", i *Breve fra C. H. Pram til H. W. von Warnstedt og Skuespildirektionen 1778-1791*, Det Hoffensbergske Etabl., s. 16. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991717-000-shoot-L0019917170000010.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra C. H. Pram til H. W. von Warnstedt og Skuespildirektionen 1778-1791

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Kiøbenhavn d. 13. Februar 1783.
Høyvelbaarne Herr Kammerherre!*

At ikke D. H. har givet mig den Ære at besvare det Brev, jeg for adskillige Maaneder tog mig den Frihed at skrive Dem til, tilskriver jeg samme Aarsag, som har gjort, at jeg ikke har mundtlig henvendt mig til Dem samme Sag angaaende; Mangel paa Tid har hindret D. H. som mig fra at afgjøre denne Sag. Imidlertid er Syngestykket Cecilia og siden Hyrdinden paa Alperne ²⁾ opførte. Jeg igjentager ikke her den i ovenmeldte mit Brev opgivne Regning, allerhelst siden jeg nu ligesaa lidet som den Gang er i Stand til at opgjøre nogen accurat Regning. Jeg veed vel, at jeg har faaet for Hyrdinden paa Alperne 50 Rdl. og for Cecilia 100, foruden 10 Rdl. som en Slags Douceur for den roeste, men ikke opførte Epilogue til Dronningen ³⁾; men jeg veed ogsaa, at ingen, naar alt kommer til alt, har maattet lade sig nøye med ringere Betaling eller saa ringe engang som jeg for mine Arbejder, jeg veed og, at ingen af dem, som have arbejdet for Skuepladsen, saa meget har trængt til at søge Fordeelen som jeg; og jeg veed endvidere, at jeg i Henseende til Theatret s. 17skrækkeligen er bleven fornærmet, hvilket jeg aldrig skal fortie, førend jeg har lært at hykle. Jeg vil for Resten forudsætte, at hvad jeg i Forskud kan have erholdt af Theatret maae anses som betalt ved den store Skjønhed, som jeg til den Ende har omarbejdet til Skuepladsens Brug og indsendt, for Resten lige glad, enten man vil opføre det eller ikke ¹⁾, om man dertil vil vælge den Tid, Skuepladsen besøges, eller Foraaret, naar ingen kommer der meere osv. Men D. H. har lovet mig at anvende Deres heele Indflydelse for at skaffe mig en billig Belønning for den paa Cecilia anvendte dobbelte eller tredobbelte Umag og troet, at man efter Billighed aldrig derfor vilde vægre mig 50 Rdl. Jeg er just i disse Dage formedelst en vis Persons Urigtighed, som har oppebaaret mine ordentlige Indtægter og det, hvoraf jeg skulde have Levebrød, sat i den skrækkelige Forlegenhed, at en Creditor, til hvilken jeg havde givet mit Æres Ord, har Magt til ethvert Øjeblik at prostituere mig. D. H. seer selv, hvor meget alvorligere Grund jeg har nu fremfor tilforn til at frygte for Ubehageligheder af dette Slags. Det kan altsaa aldrig fortænkes mig, da jeg roelig har biet til den yderste Knibe, at jeg nu tager min Tilflugt til D. H., og fast haaber, at De om muligt er skaffer mig endnu i Morgen den for Cecilia lovede Douceur af 50 Rdl. udbetalt, hvorved jeg halv reddes af Kniben; eller og at D. H. med et Par Ord giver mig den Ære at tilmelde mig, hvad jeg kan haabe eller ikke, thi det er mig umueligt enten i Aften eller i Morgen Formiddag at gjøre Dem min personlige Opvartning. Udbedende mig Deres bestandige Bevaagenhed er jeg etc.